BİZ KİMDİK BİLİYOR MUSUNUZ?

Kesme şekeri ilk gördüğümüzde, buna nasıl şekil vermişler de böyle olmuş diye **heyecanlanan** çocuklardık biz.

Bir gün benim de bir uçan balonum olsa diye hayaller kurarak uykulara dalan **hüzünlü** çocuklardık biz.

Biz karnemize zayıf düşürdüğümüzde, ailemize bunu nasıl izah edeceğiz diye **yüzü kızaran** çocuklardık.

Ahizeli telefonlara kimin aradığını bilmeden, herkesten önce ilk alo'yu diyebilmek için koşan **telaşlı** çocuklardik biz.

Siyah beyaz televizyonlar ile gördüklerimizin rengini **hayal eden**, yayın bitince okunan İstiklal Marşımızı duyduğumuz anda yattığımız yerden ayağa kalkıp saygı duruşu yapan **onurlu** çocuklardık biz.

Doğum günlerimizde kendisine kitap armağan edilen, gazetelerden günlerce kupon biriktirilerek sahip olduğumuz Temel Britannica, Meydan Larousse, Gelişim Hachette gibi **merak ettiklerimizi öğrenmeye çalışan** ansiklopedi çocuklarıydık.

Uzaktan kumandalı televizyonla ilk tanışmamızda oturduğumuz yerden sadece 3-5 kanalı değiştirebildiğimiz halde mutlu olan **mütevazı** çocuklardık biz.

Belediye otobüslerinde, hamile, yaşlı teyze ve amcaları gördüğümüzde yerimizi onlara vermek için ayağa kalkan **merhametli** çocuklardık biz.

Bayramlarda bizleri öpen yaşlı teyzelerin verdiği mendilleri, harçlık veren yaşlı amcaları, dedeleri **özleyen**, kazandığımız paraları Genclik Parkı'ndaki çarpışan arabalara binerek harcayan çocuklardık biz.

Kışın soğuklarında pekmez ile tahini karıp yiyen, üşümemek için içine içimize yünlü içlik giyen **garip** çocuklardık biz.

Sokaklarda gazoz kapağı toplayıp, mektup pullarından koleksiyon yapan, akşam ezanı okundu mu dayak yememek için evlere koşan **edepli** çocuklardık biz.

Sütü bakkaldan alamayıp hafta sonları mahallenin sütçüsü elimize tencerelerle bekleyen, sonra o sütü kaynatıp üzerindeki kaymağı afiyetle yiyen, komşudan aldığımız maya ile o sütün yoğurt olmasını bekleyen **sabırlı** çocuklardık biz.

Kışlık kazaklarımızı güveler yemesin diye bolca naftalinleyip valizlerde eşyalarını saklayan **umutlu** çocuklardık biz.

Komşu evlerin meyve ağaçlarına gizlice çıkan, dalından meyve yemenin zevkini çıkartan ama yaptığı ile de **utanan** çocuklardık biz.

Bizden bir yaş dahi büyüklerimize Abi Abla diyecek kadar **saygılı** olan çocuklardık biz.

Mahallemizde kızlarla erkeklerle toplaşıp yakan top, yedi kiremit oynayan küfür etmeyi bilmeyen **centilmen** çocuklardık biz.

Evde çorba diye sadece mercimek ve tarhana çorbası içen, dışarıda domates çorbasının üzerine kaşar serpildiğini görünce, sündüre sündüre o çorbayı içmeyi beceremeyen **masum** çocuklardık biz.

Çikolatanın tadını bayramdan bayrama bilen Pötibör Bisküvi arasına sade lokumu bastırıp afiyetle yiyen **mutlu** çocuklardık biz.

Mahallemizden geçen macuncu simitçi Pamuk ve helva şeker satıcılarını gördüğümüzde, heyecanlanan, **yokluğu bilen** çocuklardık biz.

Siyah önlükleri beyaz yakaları olan, sabahların okulda Andımız'ı bağıra bağıra söyleyen **vatansever** çocuklardık biz.

Kısacası tarihin bir daha tekrarlayamayacağı bir nesildik biz.